

Królestwo Izraela obejmowało dziedzictwo prawie 10 pokoleń (według pierwotnego podziału). Przetrwało 250 lat. Władalo nim 19 królów, ale licznym zabrakło łaski Pana. Prorocy (Eliasz, Elizeusz, Jonasz, Amos, Ozeasz i inni) nie wypylili bałwochwalstwa i nie zdołali nakłonić ludu do szanowania Prawa. Dlatego zapadł wyrok Najwyższego - niewola. Po oblężeniu i upadku Samarii, Izraelici zostali wcieleni do Assyrii. Był rok 722 przed Chrystusem.

Wojownik i assyryjskie pismo klinowe

Ja - u - da - a

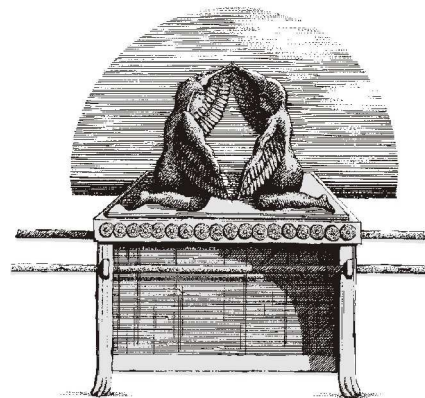
(Juda)

Podział, który się wówczas dokonał, przetrwa aż do XX wieku naszej ery. Za czasów dominacji rzymskiej, w obrębie dawnego Królestwa Izraela powstaną dwie, interesujące nas prowincje: Galilea oraz Samaria. Podczas misji Jezusa Chrystusa, mieszkańcy Judei (Jehudim/Judejczycy - stąd Żydzi) będą pogardzali Galilejczykami, zaś Samaria zostanie uznana za terytorium pogan.

Do Królestwa Judy weszły 2 pokolenia: Judy i część Beniamina.

Przetrwało ono 385 lat, pod rządami 19 królów i 1 królowej. Wszyscy byli potomkami Dawida, zatem w części weszli do cielesnej (według Łukasza), bądź Duchowej (według Mateusza) genealogii Jezusa. Lecz ziemia judzka też wydawała zło. Mimo wezwań: Zacharjasza, Izajasza, Jeremjasza i innych, Królestwo Judy trwało przy odstępstwie. Dlatego i na nie spada kara. Wojsko Nabukadnecera - króla babilońskiego, niszczy Jerozolimę, po czym uprowadza Żydów do niewoli. Działo się to w roku 587 p.n.e. Wtedy też zaginęła Skrzynia Świadcstwa.

Skrzynię Świadcstwa (zwaną też Arką Przymierza) przechowywano w Najświętszym miejscu Świątyni. Mieściła: Tablice Dekalogu; laskę Ahrona (brata Mojżesza i pierwszego arcykapłana), która zakwitła na pustyni oraz mannę, jaką karmił się lud podczas wędrówki do Ziemi Obiecanej.

Niemniej Bóg nie zostawił swojego ludu bez nadziei i obiecał, że w czasach ostatecznych dojdzie do połączenia wszystkich plemion. *Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Oto Ja biorę pręty Josefa, który jest w ręce Efraima oraz pokoleń Izraela, jego towarzyszy, i złożę go z prętem Judy, więc uczynię je jednym pnem, by w Me ręce utworzyły całość. (Ezech.37, 19 - 22).* I to się właśnie dzieje.